

[Finansministeren.]

ning i disse år og samtidig sikrer, at de nødvendigeste investeringer ikke i for høj grad bliver offer for den nedskæring af mange ting, som jo desværre er nødvendig. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen ville have, at vi skulle have krigsskadeserstatninger fra Tyskland. Han burde selv kende de reelle udsigter på dette punkt, og derfor tror jeg ikke, at jeg behøver at gå nærmere ind derpå.

Det ærede medlem ankede over, at der ikke var penge til boligbyggeri. Jeg vil i den anledning minde ham om, at staten udlåner vel rundt regnet 400 mill. kr. om året til boligbyggeriet, og det er væsentlig mere, end samtlige kredit- og hypotekforeninger udlåner tilsammen, så jeg synes ikke, man kan sige, at de beløb, der fra statens side stilles til rådighed for boligbyggeriet, er små — tværtimod.

Det ærede medlem ville have mere til videnskabelig forskning end de 2 mill. kr., der vil kunne blive tale om, når loven om den almindelige videnskabsfond er vedtaget. Jeg vil heroverfor sige, at det er udmærket at være gavmild, men jeg synes, 2 mill. kr. er et meget betydeligt beløb. Lad os nu se, hvordan det går.

Det ærede medlem hr. P. M. Dam gjorde visse bemærkninger vedrørende Marshallpengene til Færøerne. Jeg skal ikke gå ind på det ærede medlems betragtninger ved denne lejlighed. Det er jo en kendt sag, at der for tiden foregår forhandlinger mellem regeringen og en delegation fra Færøernes hjemmestyre om de økonomiske forhold på Færøerne. Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at disse forhandlinger bør resultere i en sanering af disse forhold, en sanering, som går til bunds. Det er netop disse forhandlinger, der er grunden til, at lovforslaget på dette område er formuleret, som det er, og at der ikke er afsat noget bestemt beløb, for det vil jo være rimeligt, at de bestemmelser, der måtte blive truffet om anvendelsen af Marshallmidler på Færøerne, træffes i samklang med de forhandlinger, der føres om Færøernes økonomi, således at man kan sikre sig, at der ikke stilles midler til rådighed, uden at det sker efter en fornuftig plan. Derfor er det rimeligt, at der ikke tages nogen beslutning, før vi kan se, hvordan det går med de forhandlinger, der for tiden føres.

H. C. Hansen: Jeg ønsker kun at gøre to korte bemærkninger. Den ene er den, at der er en hel del af de spørgsmål, som er rejst, der efter min mening ikke er blevet

fyldestgørende besvaret i den højtærede ministers svar, og det tager jeg som udtryk for, at der er bane for en forstandig, saglig forhandling om hele det problem, der ligger for os på bordet, i det udvalg, som nu bliver nedsat. Jeg skal derfor for mit vedkommende ikke forlænge debatten.

Det andet, jeg ønsker at sige, er, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen var inde på noget, som han vistnok selv ville være tilbøjelig til at betragte som storpoltiske betragtninger. Det er muligt, at opfattelsen hos andre af tingets medlemmer vil være en anden. Hvis det ærede medlem med nogle af sine passager forestillede sig, at der skulle være visse tendenser til, skal vi sige en fællesregering mellem de nuværende regeringspartier og socialdemokratiet, må jeg sige til det ærede medlem, at sådanne bestræbelser er mig ubekendt. Hvis det ærede medlem har en eller anden kilde eller kan give visse særlige oplysninger, ville det være forfærdelig morsomt. Jeg har ikke haft nogen fornemmelse af, at der kunne komme noget sådant i gang. Hvad der kan ske her i rigsdagen på det ærede medlems mere eller mindre ophidsede foranledning ved en eller anden tilfældig lejlighed, kan jeg ikke sige noget om. (*Oluf Pedersen:* Jeg har ikke sagt et ord om det!). Nå ja, jeg har da siddet her og hørt det ærede medlems tale, men det kan godt være, den var en lille smule svær at finde ud af — også for andre end mig. Jeg har i hvert fald ment at kunne opfatte noget i den retning i det ærede medlems slutbemærkning, men hvis det ærede medlem ikke har sagt det, så har det ærede medlem i hvert fald på eet punkt taget lidt hensyn til fornuften.

Oluf Pedersen: Det var et meget interessant svar, jeg fik fra den højtærede finansminister. Først hævder den højtærede finansminister, at den ændrede stilling til statsfinansieringen skyldes den ringere økonomiske stilling i dag. Det vil altså sige, at efter den højtærede finansministers opfattelse skulle den økonomiske stilling her i landet være ringere i dag, end den var under ministeriet Hedtoft. Det står ikke i god samklang med de udtalelser, der fornylig er fremsat af den højtærede statsminister, og som jeg forøvrigt tror er rigtige. Men dernæst siger den højtærede finansminister, at dette at tale om ophævelse af bunden opsparring i forbindelse med dette lovforslag er populært. Hvad er det, lovforslaget går ud på? Det betyder netop, at man vil komme og dele gaver ud. Det er et forsøg